

[Finansministeren.]

af Krigsaarene, som der foreligger Statistik for, er steget 34 pCt. i Indtægt, saaledes at den Tale, der blev holdt om dette Erhvervs Udøveres Stilling, dog vistnok var noget for mørkt farvet. Selvfølgelig er jeg ikke blind for de Vanskeligheder, som disse under en knappere og knappere Rationering bliver Genstand for, men man skal heller ikke male Forholdene med mørkere Farver, end Virkeligheden tilsiger.

Endvidere vil jeg gerne sige til det ærede Medlem Hr. Aksel Møller, at der selvfølgelig maa tages Hensyn til de beskæftigelsesmæssige Synspunkter, og der maa finde den nødvendige Afpasning af Afgiften Sted imellem f. Eks. Cigarillos og Cigaretter. Jeg mener, at den allerede har fundet Sted ved Lovforslagets Udarbejdelse, men vi kan se nærmere paa det under Udvalgsbehandlingen.

Det ærede Medlem Hr. Himmelstrup spurgte, hvorfor jeg ikke havde fremlagt et Forslag om Nedsættelse af Sukkerafgiften og en Nedsættelse af Satserne for Godstrafikken, da det ærede Medlem havde set af Professorudvalgets Betænkning, at dette var bragt i Forslag. Jeg vil sige, at Professorudvalgets Betænkning er ikke en Katekismus, som Regeringen skal følge, eller som de politiske Repræsentanter er bundet til, paa ingen Maade. Om de Forslag, der er forelagt til Behandling her for disse Punkters Vedkommende, har jeg sagt, at den Udredning, der har fundet Sted i Udvalgsbetænkningen, har været vejledende; den kan ikke være bestemmende.

Hvad Sukkerafgiften angaar, vil jeg gerne sige, at Sukkerprisen er ikke, saa vidt jeg ved, steget under Krigen, og den er meget lav i Forhold til Sukkerprisen i andre Lande, og endelig maa Sukkerprisen her i Landet ogsaa ses i Forbindelse med Eksportprisen paa Sukker her fra Landet.

Hvad Godstaksterne angaar, har jeg opfattet Professorudvalgets Forslag paa den Maade, at en Nedsættelse af disse Satter i nogen Grad skulde afbalancere den Forhøjelse af Persontaksterne, som det samme Udvalg bringer i Forslag. Men som det ærede Medlem Hr. Himmelstrup vil have lagt Mærke til, foreligger der heller ikke til Behandling her i Rigsdagen noget Forslag om Rejseskat, saa Balancen er for saa vidt

ikke forskubbet, naar der heller ikke er taget Hensyn til Forslaget om denne Nedsættelse af Godstaksterne.

Det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen spurgte, hvorfor jeg ikke havde ladet den Betænkning, som er omdelt i Dag, omdele tidligere. Dertil skal jeg svare, at denne Betænkning var oprindelig, som det ogsaa ses af Paaskriften, beregnet paa at være strengt fortrolig, og saaledes er den ogsaa blevet behandlet; men da nu dens Indhold er blevet diskuteret rundt omkring i Pressen, har det paagældende Udvalg indtrængende henstillet til mig, at man ændrede den oprindelige Plan og lod Betænkningen omdele, saaledes at ikke alene det Forslag, som nu diskuteres, men ogsaa de Forudsætninger, som Forslagets Forfattere har givet Udtryk for i Betænkningen, kommer til den samme Offentligheds Kundskab.

Det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen spurgte, om Regeringen havde haft Opmærksomheden henvendt paa, at de Foranstaltninger, man paatænker at træffe, ikke kommer til at svække Arbejdsmulighederne. Jeg tror ikke, at det er aktuelt i Øjeblikket. Der er likvide Midler nok til at sætte de Arbejder i Gang, som der overhovedet er Materiale til, og derfor vil det, der her sker, ikke i dette Øjeblik medføre nogen Begrænsning af Beskæftigelsesmulighederne.

Det ærede Medlem talte om, at man ved at sætte Spiritusafgifterne op vilde fremkalde en Lønforhøjelse for Tjenerstanden. Jeg har hørt Repræsentanter for Tjenerstanden være bange for, at det skulde gaa modsat for dem, idet man var bange for, at Folk skulde kvitte saa meget af paa Drikkepengene paa Grund af denne Forhøjelse, at de skulde lide Tab. Jeg ved ikke, hvilken af disse Betragtninger der er den rigtige; det er muligt, de er gale begge. Det er i hvert Fald givet, at Drikkepenge ikke hverken ved Lov eller paa anden Maade er fastsat med nogen bestemt Procent; den enkelte maa selv afgøre, hvad han vil give, naturligvis under Hensyn til Praksis, men denne Praksis kan jo ændres, naar Forudsætningen for den ikke længere er til Stede, det er der ikke noget i Vejen for.

Det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen spurgte saa, om jeg ikke kunde benytte Lejligheden til at stille Forslag om